

Младиятъ Панайотъ добилъ първоначално образование въ Търново, разбира се по гръцки. Елинизмътъ бѣ разпрострѣлъ своитѣ корени по онова врѣме трѣрдѣ силно, особно въ Търново. Прѣдвидѣ добритѣ успѣхи на Панайота, родителитѣ му го пратили — чрѣзъ посрѣдството на вуйчо му х. Неико Кермекчиевъ — въ Букурещъ при нѣкой си Килифаря — българинъ отъ с. Арбанаси, прѣселенъ въ Букурещъ прѣзъ 1789 г. Килифаря ималъ голѣмо влияние и прѣдъ високата порта и прѣдъ нейния прѣдставитель въ Влахия и прѣпоръчалъ Панайота на високото внимание на принцъ Александъръ Гика, тогавашенъ управитель на Влахия. Принцътъ съ готовность приелъ Панайота П. Рашевъ за свой възпитаникъ и го настанилъ да се учи въ института „Св. Сава“, въ който се прѣподавало по гръцки и влашки.

Желаеики да даде по-високо и по-обширно образование на своя възпитаникъ, принцъ Гика изпатилъ П. П. Рашева да се усъвършенствува въ знанието на гръцкия езикъ въ Атина, а сетнѣ и въ Парижъ — да изучи и френския езикъ. Прѣзъ 1838 год. Панаретъ Рашевъ билъ вече въ Букурещъ, гдѣто изпълнявалъ длѣжността придворенъ учитель въ продължение на двѣ години.

Прѣзъ 1840 година търновскитѣ граждани изпатили въ Букурещъ депутация, която да помоли принцъ Ал. Гика да разрѣши на своя възпитаникъ и придворенъ учитель П. Рашевъ да се завърне въ родния си градъ, за да бжде тамъ учитель. Прѣдъ видъ патриотичната цѣль, Ал. Гика уважилъ молбата на депутацията и още сѣщата година ние намираме П. Рашева учитель въ елинското училище въ Търново. Като човѣкъ младъ, високосъобразованъ и енергиченъ, т ѣ бързо спечелилъ симпатиитѣ на търновскитѣ граждани и ималъ, поради това, достѣпъ въ всички по видни сѣмейства. Пакостни люде